

Στα κόκκαλα Ελλήνων ηρώων της Κύπρου παλιννόστησε η Δημοκρατία στην Ελλάδα.

του Σάββα Ιακωβίδη*.

Η παλιννόστηση της Δημοκρατίας στην Ελλάδα επιτάσσει άμεση προσγείωση της Αθήνας και της Λευκωσίας. Η στρατηγική τους για κατευνασμό και εξημέρωση του Τούρκου, με συνεχείς μονομερείς παραχωρήσεις, **ΑΠΕΤΥΧΕ παταγωδώς** και κατά τρόπο ολέθριο για την Κύπρο. Μετά τις φωταψίες και τον καμπανίτην οίνον, η πραγματικότητα είναι μία, τραγική και οδυνηρή για τον Ελληνισμό: Η Κύπρος βρίσκεται στο παρά ένα της τουρκοποίησης-ισλαμοποίησης, διά της τουρκοδιζωνικής.

Δεν θα ξεχάσω ποτέ! Δεν μπορώ και δεν δικαιούμαι να ξεχάσω! Αύγουστος 1974. Δεύτερη φάση της τουρκικής εισβολής. Ενώ ο Αττίλας προήλανε, έσφαζε, βίαζε και εκτόπιζε δεκάδες χιλιάδες Έλληνες της αιμάσσουσας Κύπρου, ο τότε Πρωθυπουργός της Ελλάδας, Κωνσταντίνος Καραμανλής, δήλωσε: «Η ένοπλος αντιμετώπιση των Τούρκων εις την Κύπρον καθίσταται αδύνατος και λόγω αποστάσεως και λόγω των γνωστών τετελεσμένων γεγονότων και δεν ήτο δυνατόν να επιχειρηθεί χωρίς τον κίνδυνο εξασθενήσεως της αμύνης αυτής ταύτης της Ελλάδος». Ο τέως Υπουργός Εξωτερικών της Ελλάδος, Νίκος Δένδιας, σε παρέμβασή του στο Οικονομικό Φόρουμ των Δελφών (26-29/4/2023), επιχείρησε να αμφισβητήσει την ορθότητα των πιο πάνω δηλώσεων του Καραμανλή. Σε ομιλία του, είπε:

«Θα ήθελα να επαναλάβω ότι για την Ελλάδα η Κύπρος δεν κείται μακράν. Ουδέποτε επί δημοκρατικών κυβερνήσεων η Κύπρος έκειτο μα-

κράν. Και θα ήθελα να αποκαταστήσω μια αδικία γιατί η φράση αυτή, “η Κύπρος κείται μακράν”, ουδέποτε ελέχθη από τον Κωνσταντίνο Καραμανλή, όπως επιδιώχθηκε από νοσταλγούς της Χούντας να του αποδοθεί». Παρακαλώ τους αναγνώστες να διαβάσουν ξανά την παραπάνω δήλωση Καραμανλή, για να διαπιστώσουν εάν έχει διαστρεβλωθεί. Όμως, ο Ν. Δένδιας επιχείρησε εκ δευτέρου να δικαιολογήσει τον Καραμανλή. Σε συνέντευξή του στο Πρώτο Πρόγραμμα του Ραδιοφώνου της ΕΡΤ (17/5/2023) είπε ότι το Κυπριακό παραμένει προτεραιότητα της Ελλάδος και ότι «η Κύπρος δεν κείται για την Ελλάδα μακράν».

Γιατί αναφερόμαστε στα πιο πάνω; Επειδή αύριο η Ελλάδα μας γιορτάζει την παλινοστήση της Δημοκρατίας στην κοιτίδα της. Ο κυπριακός Ελληνισμός χαίρεται με τους Έλληνες αδελφούς γι’ αυτό το βαρυσήμαντο ιστορικό γεγονός, που σήμανε το τέλος της επαχθούς επταετούς δικτατορίας στη χώρα και τον διεθνή διασυρμό της. Η επιστροφή της Δημοκρατίας στην Ελλάδα μας πραγματοποιήθηκε, δυστυχώς, μετά από μια ασύλληπτη και πρωτοφανή εθνική καταστροφή: Μετά το προδοτικό πραξικόπημα της Χούντας, στις 15 Ιουλίου 1974, άνοιξε η Κερκόπορτα για την εισβολή της Τουρκίας στην Κύπρο. Αύριο, η Ελλάδα θα πανηγυρίζει, αλλά δεν δικαιούται να ξεχνά ή να... ενοχλείται. Η Δημοκρατία παλινοστήσε επί των αιμάτων, των θυσιών, των κοκάλων και των ανδραγαθημάτων Ελλήνων ηρώων της Κύπρου που, αντάμα και αδελφωμένοι με τους ΕΛΔΥΚάριους, έδωσαν άνισο, σκληρό αγώνα κατά της τουρκικής βαρβαρότητας. Κι η μικροκόρη Κύπρος έγινε μάνα του Ελληνισμού...

Στον Πενταδάκτυλο. Στον κάμπο της Μεσαριάς. Στα περιβόλια του Καραβά και της Λαπήθου. Στις παραλίες της Κερύνειας. Στους πορτοκαλεώνες της Μόρφου. Στο Καϊμακλί, στον Άγιο Παύλο, στα υψώματα της Σχολής Γρηγορίου, στο αεροδρόμιο Λευκωσίας. Στη Λεύκα και στην Αμμόχωστο, στη Μια Μηλιά και στο Κυπαρισσόβουνο, οι Έλληνες Κύπριοι Εθνοφρουροί, με τους προδομένους από τη Χούντα ΕΛΔΥΚάριους, πολέμησαν παλικαρίσια, με πενιχρά μέσα, και άφησαν εκεί τα κόκαλά τους, ατίμητος εθνικός αρραβώνας τιμής, ηρωισμού, αξιοπρέπειας και λεβεντιάς. Παρά την προδοσία και την εγκατάλειψη, με τη βρετανική προπαγάνδα να αλωνίζει και με έναν λαό που σπάρραξε και μάτωσε από έναν αχρείαστο, αναίτιο, εθνοκτόνο εμφύλιο. Γιατί φτάσαμε ως εκεί; Γιατί αδελφός σκότωνε αδελφό, αντί να προετοιμάζεται για να αντιμετωπίσει

τον Τούρκο αγαρηνό; Οι ευθύνες της τότε κυπριακής πολιτικής και θρησκευτικής ηγεσίας δεν παραγράφονται, επειδή είναι ασήκωτες. Ούτε φυσικά αναιρείται η προδοσία της Χούντας. Ήδη η αδέκαστη Ιστορία δαχτυλοδείχνει τους πρωταίτιους, τους αίτιους και τους προδώσαντες. Πολιτικούς και θρησκευτικούς ηγέτες ένθεν κακείθεν του Αιγαίου.

Αύριο, η Ελλάδα μας θα τιμήσει ξανά την επάνοδο της Δημοκρατίας μετά τον ζόφο της δικτατορίας. Δεν δικαιούται να ξεχνά τα εγκλήματα χουντικών κατά της Ελλάδος και της Κύπρου. Προπάντων, δεν δικαιούται να αποποιηθεί εθνικών και συμβατικών ευθυνών και υποχρεώσεων της έναντι της κατεχόμενης και απειλούμενης με τουρκοποίηση Κύπρου. Εκείνος ο «φάκελος της προδοσίας» πότε θα ανοίξει πραγματικά; Και πότε θα γνωρίσουμε για τις μαχαιριές από «συμμάχους» και «φίλους»; Ο 20ός αιώνας σημαδεύτηκε για τον Ελληνισμό από εθνικές εξάρσεις, ανείπωτες εθνικές ταπεινώσεις και εδαφικές συρρικνώσεις. Μικρασιατική καταστροφή και άλωση της Κύπρου από την Τουρκία. Κάθε πατριώτης Έλληνας θα ανέμενε, μετά τον εξανδραποδισμό και την κατάκτηση της μισής Κύπρου, πως Αθήνα και Λευκωσία θα συσπούσαν τους εθνικούς μύθους τους, θα ανασυντάσσονταν και θα οργάνωναν αντίσταση και αγώνα απελευθέρωσης από το αττιλικό φάσγανο. Κυρίως, θα συνειδητοποιούσαν ότι η Τουρκία θεωρεί την Ελλάδα και την Κύπρο ως ενιαίο χώρο, τον οποίο θέλει να ελέγξει και να φιλανδοποιήσει.

Φευ! Παλινωδίες, φιλοδοξίες, εγωισμοί, ασυναρτησίες, αμφισβητήσεις, συγκρούσεις και εγκληματικές εθνικές ανευθυνότητες και επιπολαιότητες οδήγησαν την μεν Κύπρο στο χείλος της τουρκοποίησης-ισλαμοποίησης. Την δε Ελλάδα σε κούρσα καθυστερημένων εξοπλισμών, για να αντιμετωπίσει το αττιλικό θηρίο. Αθήνα και Λευκωσία επιμένουν να κατευνάζουν και να επιχειρούν εξημέρωση του Αττίλα. Για πολλοστή φορά παρασύρονται από τη διπλωματία των σεισμών και αναμένουν την εξ Αμερικής και Γερμανίας διαμεσολάβηση, για να... λύσουν τη διαφορά στο Αιγαίο και το Κυπριακό. Πέραν γλυκανάλατων, εποχικών δηλώσεων από τον απρόβλεπτο αλλά αδίστακτο σουλτάνο, ούτε η Αθήνα ούτε, προπάντων, η καθημαγμένη Κύπρος δεν δικαιούνται να εφησυχάζουν. Ο Έλληνας Πρωθυπουργός, σε συνέντευξή του στον Σκάι (13/7/2023) κόμπασε ότι επιβεβαιώθηκε η άποψή του ότι, τάχα, η Τουρκία φαίνεται να έκανε στροφή στην εξωτερική πολιτική της και, άρα, αυτό ωφελεί την Ελλάδα.

Για να σπεύσει ευθύς αμέσως να εξαγγείλει, αναφερόμενος σε πιθανή προσφυγή στη Χάγη πως, «οποιαδήποτε συμφωνία αυτού του τύπου μπορεί να συνεπάγεται κάποιες υποχωρήσεις από κάποιες θέσεις».

Ο δε Κύπριος Πρόεδρος, με τη βελόνα της πολιτικής του κολλημένη στην τουρκοδιζωνική και με ένα επικοινωνιακό κρεσέντο, εκλιπαρεί κυριολεκτικά τον Ερντογάν και τον κατοχικό εγκάθετό της να προσέλθουν σε συνομιλίες «από εκεί που μείναμε στο Crans-Montana», ενώ αυτοί αξιώνουν επιτακτικά λύση δύο κρατών και αναγνώριση κυριαρχικής ισότητας. Η παλιννόστηση της Δημοκρατίας στην Ελλάδα επιτάσσει άμεση προσγείωση της Αθήνας και της Λευκωσίας. Η στρατηγική τους για κατευνασμό και εξημέρωση του Τούρκου, με συνεχείς μονομερείς παραχωρήσεις, ΑΠΕΤΥΧΕ παταγωδώς και κατά τρόπο ολέθριο για την Κύπρο. Μετά τις φωταψίες και τον καμπανίτην οίνον, η πραγματικότητα είναι μία, τραγική και οδυνηρή για τον Ελληνισμό: Η Κύπρος βρίσκεται στο παρά ένα της τουρκοποίησης-ισλαμοποίησης. Και αντί της πανεθνικής οργάνωσης της απελευθέρωσής της με κάθε τρόπο και μέσο, η Λευκωσία, με την βολική συνεπικουρία της Αθήνας, επιμένει να προσφέρει την Κύπρο, διά της τουρκοδιζωνικής, ως σφάγιο στον Τούρκο κατακτητή.

***Πρώην Αρχισυντάκτης – Διευθυντής – Αρθρογράφος – αναλυτής στην κυπριακή εφημερίδα «Η Σημερινή» -ΜΑ στις Διεθνείς Σχέσεις και Ευρωπαϊκές Σπουδές του Πανεπιστημίου Λευκωσίας-Πτυχιούχος της Ανωτάτης Σχολής Δημοσιογραφίας της Lille – Universite Catholique de Lille–France.**

Τα άρθρα που δημοσιεύονται στην ιστοσελίδα του ΙΗΑ εκφράζουν αποκλειστικά τους συγγραφείς – μέλη του ΙΗΑ. Η ιστοσελίδα του ΙΗΑ δεν λογοκρίνει, ούτε επεμβαίνει σε άρθρα – κείμενα των μελών του ΙΗΑ

[International Hellenic Association](#)

Πηγή : <https://professors-phds.com/>